

lene blive fuldstændig anderledes, sikkert langt højere end for det samme Arbejde udført af en privat Virksomhed.

Halsted: Maa jeg til den højtærede Minister sige, at naar han bestandig henviser til, at vi maaske nærme os hinanden, og selv om det ikke sker i Aar, kan det blive senere, er det ganske utilfredsstillende for mig. Jeg ved ikke, om det er mere tilfredsstillende for det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard), som paa dette Omraade staar paa akkurat samme Standpunkt. Medens Græsset gror, dør Horsemor.

Den ærede Ordfører for Flertallet (P. T. Nielsen) blev ved at urgere, at det var ham ikke muligt at forstaa, at jeg havde kunnet gaa med til dette Ændringsforslag. Jeg vil kun sige til det ærede Medlem med hans mange Limpinde, som han omtalte, at der er virkelig Ting baade i Rigsdagen og udenfor, som det ærede Medlem ikke forstaaer. Fejlen behøver ikke absolut at være min, den kunde maaske tænkes at være hans egen. Men naar han vil mokere sig over, at jeg har tiltraadt dette Ændringsforslag, og hævde, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har rigtig let i Skægget, da han fik mig til det, vil jeg sige, at kan det mere ham at komplimentere det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, saa har jeg ikke noget derimod. Men den ærede Ordfører ved udmærket godt, at det er en ren Misforstaaelse, at jeg blindt er gaaet med til det. Jeg staar nu akkurat lige saa modvillig overfor Statsdrift som tidligere. Det har jeg tilstrækkelig tydelig sagt i Formiddags. Naar jeg tiltraadte dette, gik det mig, som det formodentlig er gaaet med alle andre Grupper, jeg gik til min Gruppe, fordi det var selvfølgelig tvivlsomt, om man vilde tiltræde Forslaget i Aar, da man i Fjor ikke vilde gaa med. Saa blev det formet saaledes, at man kunde prøve at sammenligne Statsdrift og privat Drift. Det er en Prøve, som jeg i højeste Grad sætter Pris paa, og naar min Gruppe altsaa ønskede, at jeg skulde tiltræde det, er der ikke Tale om at hoppe paa Limpinde. Men jeg forstaaer, at det ærede Medlem bruger det Udtryk, fordi han som Jyde er vant til at tro paa Limpinde, naar man gør en eneste Forandring fra, hvad man tidligere har foreslaaet.

Ministeren for offentlige Arbejder
(Thomas Larsen): Det er ikke mange Be-

mærkninger, jeg har at føje til, hvad jeg udtalte i Begyndelsen af Mødet, men der er dog et Par Bemærkninger, jeg finder Anledning til at gøre, deriblandt en til det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott), som gentagne Gange var inde paa Forslaget om Nedsættelsen af Kommissionen angaaende Privatbanernes Funktionærer, og hvad Kommissionen skulde beskæftige sig med. Det ærede Medlem fremkom ikke med meget nyt i denne Sag, men gentog, hvad han tidligere har sagt, saa det skal jeg ikke komme ind paa at omtale, idet jeg ikke holder af at gentage mig selv fra mit første Foredrag nu i denne sene Nattetime. Der var dog et Punkt, det ærede Medlem udtalte sig om, som jeg har Lyst til at gøre en Bemærkning om. Det ærede Medlem holder stadig paa, at Ministeriet dog havde en vis Ret til at gribe ind overfor Privatbanerne, og han fremførte i saa Henseende det Eksempel, at Ministeriet undertiden havde grebet ind og paabudt at forhøje en Privatbanes Takster. Det er vistnok rigtigt, at i et enkelt Tilfælde har Staten grebet ind og paabudt en Privatbane at forhøje sine Takster baade for Person- og Godstrafik. Men det hænger selvfølgelig sammen med den Ting, at denne Bane havde forrentet sig saa daarligt, at der var den allerstørste Udsigt til, at den kunde gaa fallit, og at Staten muligvis kunde komme til at overtage Driften af den. Under saadanne Forhold er det jo en Selvfølge, at et saadant Paabud kunde fremkomme fra Statens Side for at forhindre en slig Kalamitet. Men da det ærede Medlem indrømmede mig, at Forholdene for Privatbanernes Vedkommende vare meget forskellige, saaledes at han heller ikke kunde tænke sig, at en Kommission kunde komme til det Resultat, at den vilde fastslaa de samme Lønninger for hver enkelt Bane, saa ligger deri, synes det mig, et Fingerpeg ogsaa fra det ærede Medlems Side med Hensyn til den anden Side af Sagen. Thi Sagen er jo den, at ved at paabyde en Bane, som forrenter sig daarligt, at den skulde forhøje Funktionærernes Løn, kunde man let bidrage til det samme Resultat, saaledes at Banens Forrentning kunde blive af en saadan Beskaffenhed, at Staten havde en nærliggende Udsigt til at komme til at overtage Banens Drift; og det vilde vistnok være meget uheldigt, hvis man kom ind paa det.

Det ærede Medlem sagde, at naar jeg havde nævnt, at Staten lige saavel kunde paabyde, at Sporvejenes Forhold med Hen-